

Partiets Vegne, naar jeg udtalte mig om Told, at Socialdemokratiet altid har haft den Ordning, at Ordførerne har Bemyndigelse til at tale for Partiet og i Forvejen ved, hvad Partiets Stilling er.

Til det ærede Medlem Hr. Slesbager skal jeg kun sige nogle ganske faa Ord. Han harcellerede lidt over, og det samme gjorde senere det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at jeg med Hensyn til Driftsøkonomi og Organisation af Handelen med Produkterne havde henvist til Landbruget, der var gaaet i Spidsen, og han sagde: Ja, men skal saa ogsaa Industrien slaa Følge med Hensyn til Arbejdstid? o. s. v. Nej, jeg vil her gerne gøre opmærksom paa det Fænomen, at hvis man vil undersøge, om Industrierarbejderes eller Landbrugsarbejderes Arbejdstid er formindsket mest i de sidste 20 Aar, viser det sig, at forholdsmæssigt er Arbejdstiden for Landbrugsarbejdere gaaet stærkere ned end for Industriens; den er ikke naaet ned til 8 Timer endnu, det ved jeg vel, men den har ogsaa været adskilligt højere, end Industriens var i sin Tid.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager sagde, at Tilskuddene til Industrien var et Surrogat for Toldbeskyttelse, som vi ikke turde gaa med til. Et „Surrogat“ er jo en daarlig Vare til Erstatning for en bedre, og jeg havde i og for sig ikke troet, at det ærede Medlem Hr. Slesbager mente, at Toldbeskyttelse var en god Vare. Nej, det er lige omvendt: Toldbeskyttelse er et slet Surrogat for en god Industripolitik. Tilskud til Erhvervene, saaledes som de er foreslaaet i Lovforslaget, vil ikke komme til at gaa ud over den øvrige Befolkning gennem forhøjede Priser, og det er ikke en Forholdsregel, som vi vil blive hængende paa, medens enhver Toldbeskyttelse jo bliver betragtet som en erhvervet Ret, saa det er meget vanskeligt at komme bort fra den. Derfor beklager jeg ogsaa i højeste Grad, at det ærede Medlem, der talte paa de Radikales Vegne, vel sagde, at han kunde tænke sig at gaa med til Tilskuddene, men i Virkeligheden vilde gøre dem til saa godt som intet; han vilde gøre Forsøget meget lille, og saa vidt jeg forstod ham, vilde han, at Rigsdagen stadig skulde følge med og passe paa, hver Gang der gaves et Tilskud. Det ærede Medlem Hr. Drachmann sagde, at denne Tilskudsordning var prøvet, vejet og fundet for let, ogsaa praktisk uigennemførlig. Den er jo ikke prøvet i Praksis; den er ikke prøvet, saa for saa vidt ved jeg ikke, at det er godtgjort, at den er praktisk uigennemførlig; tværtimod viser det sig, at den

ene Industri efter den anden mener, at den virkelig vil være praktisk gennemførlig og skaffe Beskæftigelse for en Række Arbejdere. Men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil altsaa paa de Radikales Vegne kun gaa med til ganske lidt. Karakteristisk, ikke sandt: naar en Foranstaltning virkelig skal gøres og for at virke skal gøres i ret stort Omfang, saa møder de Radikales Repræsentant her og vil gøre den til et saa lille Forsøg, at det utvivlsomt netop paa Grund af sin ringe Størrelse ikke vil lykkes!

Jeg skal kun fremsætte disse Bemærkninger til de tre Ordførere; i øvrigt kan jeg ganske henholde mig til Statsministerens Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard sagde, at Socialdemokratiet afvekslende havde Afsky for og Kærlighed til Told. Jeg ved ikke, hvor Socialdemokratiet i Handling i sin Toldpolitik, fra Socialdemokratiet i 1908 første Gang, hvor det betød noget, tog aktiv Del i Toldpolitik og til Dato, har vist Kærlighed til Told.

Maa jeg gøre en eneste Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem sagde, idet han omtalte de internationale Arbejder, der gjordes i Henhold til Fredstraktaten i Versailles, at vi ikke skulde spille vor Tid med saadant noget som at regulere Arbejdstiden og indskrænke Benyttelsen af Børn til Arbejde i Landbruget o. s. v. Ja, hvis det ærede Medlem Hr. Pinstrups Mening er, at den nuværende Krise skal løses ved at erstatte voksne Arbejdere med Børn rundt omkring, saa kan jeg forstaa denne Udtalelse; det er jo sket før ved store Kriser i Verden; det er sket i England i sin Tid. Jeg ved ikke, om det er det, der er Meningen, men jeg benytter Lejligheden, da det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde dette, til at gøre opmærksom paa, at i et af de Fag, der har den største Arbejdsløshed her i Landet, skyldes Arbejdsløsheden ikke Valutakrisen, ikke Driftsøkonomi — det er et Erhverv, der staaer udmærket godt som Erhverv —, men den skyldes Misbrug af unge Menneskers Arbejde. Det er Bager- og Konditorfaget. Dette Fag har konstant en enorm Arbejdsløshed, og det er kun, fordi denne høje Rigsdag ikke gennem Lærlingeloven har villet sætte en Stopper for, at der hvert eneste Aar uddannes, jeg ved ikke hvor mange Hundrede Bagersvende mere, end der er Brug for. Hvis der havde været en Begrænsning af Lærlingetallet, vilde vi ikke have haft det Fænomen, at Bagerfaget er et af de Fag, der udviser det højeste Antal arbejds-